

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἑβδομον μετροῦντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρεῦομεν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑννιάκονα κι' ἓνα
κι' ὅλο τὰ συνειθισμένα.

Τὸν ὄρον μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ καὶ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Δεκατρεῖς μηνὸς Γενάρην,
νύφαις βγαίνουν 'στὸ παζάρι.

Εἰκοσι κι' ἑπτακόνα,
χορὼν συμδάντα τόσα.

Γραφίει κι' ὁ Ρωμηὸς πονῶν τὴν Ἀνασάν τῶν Βρεττανῶν.

Καὶ σὲ στεριαῖς καὶ θάλασσαις μεγάλο τὸνομά της,
δόξαις χρυσαῖς 'στὰ νεράτα της καὶ 'στὰ γεράματά της.
'Ελευθέρη Βασίλισσα μὲ Βασιλῆά τὸν Νόμο,
τὸν νοῦ της δὲν τὸν σκότισε τῶν Παλατιῶν τὸ ψέμμα,
καὶ τοὺς πολέμους τοῦ λαοῦ, τὸν σκοτομὸ τὸν τρομο,
μὲ βόγγους τὸν ἐπλήρωσε καὶ τῆς καρδιᾶς της αἷμα.

'Εγγόνια καὶ δισέγγονα, Πριγκίπες ζιλευμμένοι,
γύρω 'στὴν πεδαμμένη,
μὲ Κορωνάταις Πρίγκισσαις τὴν κλαῖν γονατιστά,
καὶ βγάζουν τῆς κορῶναις τῶν 'στὴν μάμμη τῶν
[ὑπὸστά.

Δακρύζουνε κι' ἡ κούκλαις της, παλαιοῦ καιροῦ παι-
μὲ λαμπερὰ στολίδια, [χνίδια

ποὺ λαχταρῶντας σὺν παιδί καὶ 'στὰ βαθεῖα γεράματα
τῆς ἔβλεπε μὲ κλάμματα,
κούκλα κι' ἐκείνη ζωντανὴ μὲ χροὸς ἓνα μόνο
νὰ χαίρεται μὲς 'στὴ χαρὰ καὶ νὰ πονῇ 'στὸν πόνο.

Μουγγρίζουν τὰ 'περήφανα Βρεττανικὰ λειοντάρια,
τὴν κλαῖν τὰ ροδοκόκκινα τῶν Σκότων παλληγκόρια,
δάφναις μὲ ρόδα πλέκονται νὰ γίνουν στέφανό της,
νίκης παντιέρο 'ἀπλόνεται νὰ γίνη σάββανό της
καὶ δυὸ κορῶναις 'στ' ἄσπρο τῆς ἀστράφτουνε κεφάλι,
μὲ τῆς τρανῆς Βασίλισσας καὶ τῆς γυναικας ἄλλη.

Τὴν πρώτη τῆς τὴν 'πῆρανε σὺν ἔκλεισε τὰ μάτια της
κι' ὁ γυιὸς της τὴν ἐφόρεσε καὶ λάμπει 'στὰ Παλάτια
της,
μὲ τῆς γυναικας, τῆς γυναικας, τῆς μάμνας ἡ κορῶνα
κορῶνα της ἀθάνατη θὰ μείνῃ 'στὸν αἰῶνα.

